Vă place opera?

(Grigore Constantinescu – 11 august 2008)

Memoria peliculei ne îngăduie, iată, să revenim asupra timpului care a trecut, să revedem imagini și oameni, să retrăim sentimente ce ne-au marcat existența. Luminița Constantinescu adresase, cu un sfert de veac în urmă, o întrebare retorică: „Vă place opera?"

Nu a ostenit revenind, prin emisiuni și cărți, la jocul timpului și mirajul pe care îl poate oferi televiziunea, evocând răspunsul afirmativ al unei săli extrem de pline și a aplauzelor fierbinți, ce ajung acum la noi, într-un alt secol, ca si Mușchetarii lui Dumas, „douăzeci de ani după..."

Poate fi descrisă bucuria de a revedea evoluția vedetelor liricii românești de atunci?

Desigur, căci înțelegem ce bogați am fost mereu în desăvârșiri artistice, așa cum ne-a arătat seara de operă de miercurea trecută, aducând pe micul ecran gloriile care ne-au încântat odinioară! Nu este posibil să reluăm aici întreaga distribuție a programului, nici să adăugăm comentariile de acum, deplin meritate prin împodobirea cu laude. Dar, cei de astăzi, care pășiți în sala de spectacol sau concert, vă puteți imagina o seară cu Elena Cernei (Dalila), Maria Slătinaru Nistor (Gioconda), Eugenia Moldoveanu (Violetta), Silvia Voinea (Gilda), Nicolae Herlea (Gerard), Ionel Voineag (Forța destinului), Pompei Hărășteanu (Leporello), Octavian Naghiu (Alfredo), Sanda Șandru (Leonora), Florin Diaconescu (Hamlet). Mai erau și nume de artiști astăzi estopați mai mult în ceața despărțirilor, ca Rodica Mitrică, Elena Grigorescu, Florin Georgescu, Dan Șerbac, Mioara Cortez...

Ce seară de vis! Poate am dreptate, lanterna amintirilor mai trebuie din când în când să răspândească blânda lumină a reîntâlnirilor. Mai ales că, în sală, ovaționați de scenă și public, se aflau invitați iluștri de acum mai mult de jumătate de veac – Emil Marinescu, Maria Moreanu, Mihail Arnăutu, Ioana Nicola Știrbei, Victoria Costescu Duca. Îi priveam și mă întrebam dacă mai știe cineva din tinerele generații că au fost. Luminița Constantinescu și Călin Marian i-au readus atunci – și acum – între operamani.

Un concert nostalgic, cu pe atunci Orchestra Radioteleviziunii, cu corul Operei, cu dirijorii Paul Popescu și Stelian Olariu, un concert care era, la data respectivă, un eveniment și a devenit acum document semnat, în transmisia directă, de regizoarea Marcela Popescu. Luminița Constantinescu evoca arta lirică românească de faimă internațională, atunci și acum. Dar ideea organizării unor astfel de reuniuni a fost părăsită deși, cum spuneam, întrebarea realizatoarei a rămas actuală. Căci opera – parafrazând spusele lui Delavrancea – este a urmașilor noștri. Iar misiunea de „a cânta", darul românilor de a avea glasuri, demult, ieri, azi, nu se stinge, ci aparține viitorimii. Cu șansa de a regăsi, uneori, și memoria.